

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **J. Ř.**, narozený, bytem, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Tesákem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Jaselská 23, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2014, č. j.: JMK 14406/2013, sp. zn.: S-JMK 14406/2013/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2014 žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, odbor dopravy a přestupků, oddělení přestupků, ze dne 12. 11. 2013, č. j.: 131263/2013/OdaP/OP/Št a toto rozhodnutí potvrdil.

Rozhodnutím MěÚ Hodonín ze dne 12. 11. 2013 byl obviněný uznán vinným tím, že dne 13. 8. 2013, kolem 00.05 hod. v obci Hodonín na ulici Žižkova u Vily Kateřina, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou PČR jako řidič motorového vozidla tovární zn., kdy po předložení všech dokladů potřebných pro řízení vozidla byl vyzván policistou k provedení

orientační dechové zkoušky na přítomnost alkoholu přístrojem Dräger, kdy měřením, prováděným dle platné metodiky, byla v čase 00.08 hod. naměřena hodnota 0,62 g/kg alkoholu a druhá zkouška nebyla provedena z důvodu, že řidič její provedení mařil, a proto byl policistou vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného odběrem krve, kdy v Nemocnici TGM v Hodoníně se lékařskému vyšetření podrobil, ale odběr krve bezdůvodně odmítl. Přiznal požití neurčitého množství vína v rozmezí jedné až dvou hodin před jízdou, odmítl podepsat výtisk z tiskárny přístroje Dräger i Oznámení přestupku, řidičský průkaz mu byl PČR na místě zadržen, další jízda zakázána. Uvedeným jednáním obviněný porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu a ust. § 16 odst. 2, 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., pokuta ve výši 25.000 Kč a podle ust. § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností od zadržení řidičského průkazu, tj. od 13. 8. 2013. Současně byla obviněnému dle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., v platném znění uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušálně stanovené výši 1.000 Kč.

I. Žaloba

Žalobce, tak jako uváděl v předešlém odvolání proti rozhodnutí MěÚ Hodonín o zadržení řidičského průkazu, č. j. 17907/2013/OdaP/DSA/Ky ze dne 28. 8. 2013, spatřuje nesprávnost na porušení konkrétních zásad a nezákonnost vydaného rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu. Spatřuje nesplnění všech podmínek uvedených v zákoně č. 361/2000 Sb. Domnívá se, že je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro formální vady a nezvážení a vyloučení všech důkazů předmětného řízení.

Žalobce v odvolání ze dne 18. 9. 2013 líčí jeho podivení, že shromážděné podklady neobsahují žádný dokument o tom, že se odborného lékařského vyšetření podrobil a uvádí se, že odmítl test krve, přičemž z důvodu problémových žil a ze snahy o prokázání, že žalobce nepožil alkohol, nabízel test moči, ale nebylo na jeho nabídku ze strany lékařky reagováno.

Žalobci se zdá přístup policejní hlídky vůči jeho osobě zaujatý, v dokumentech se nenachází pravdivé informace a z toho důvodu a ze strachu z podepsání nepravdivých dokumentů, odmítl podepsat veškeré dokumenty.

Dne 12. 8. 2013 (v rozhodnutí je 13. 8. 2013) měl žalobce obchodní jednání, kterého se účastnily další tři osoby, které žalobce následně vezl z místa schůzky osobním motorovým vozidlem rz. Na ulici Žižkova byl zastaven policejní hlídkou, která, jak uvádí v dokumentech, žalobce zastavila za účelem silniční kontroly. Žalobce byl vyzván k podrobení dechové zkoušky, které dobrovolně a bez jakýchkoliv výhrad policejní hlídce vyhověl, ale tato se nedařila a při opakovaných pokusech sám policista, provádějící dechovou zkoušku u žalobce uvedl, že je přístroj starý krám, a že zkoušku musí provádět tak dlouho, než analyzátořem nebude dech zanalizovaný. Po několika zkouškách byla u žalobce naměřena hodnota 0,62 promile alkoholu, ale protože žalobce nepil, a jak sám uvedl, měl asi 0,5 l nezkašeného moštu, což mu mohou potvrdit všichni zúčastnění, byla mu tato hodnota

nejasná a už z důvodu špatného technického přístroje sám po policejní hlídce požadoval opětovně dechovou zkoušku, přičemž se bohužel tato opět nedařila, a proto se žalobce s policejní hlídkou dohodl na odborném lékařském vyšetření, které se proběhlo v nemocnici v Hodoníně. Lékařka na základě vyšetření konstatovala, že žalobce není ovlivněn alkoholem a bez jakéhokoliv důvodu žalobci neodebrala ani vzorek krve ani moči. Sám žalobce, jak již výše uvedl, nabízel případný biologický test, a to test moči z důvodu, že má problémové žíly. Na jeho nabídku ale nebylo reagováno a žalobce byl policejní hlídkou slovně napadán.

Krajský úřad Jihomoravského kraje i přes neprokázané informace policejní hlídky a vyloučení všech podstatných důkazů, aniž by se věcí podrobněji zabýval, potvrdil rozhodnutí MěÚ Hodonín ze dne 12. 11. 2013.

V rozhodnutí žalovaného se uvádí, že stíhaný skutek spočívá v odmítnutí žalobce podrobit se odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění obsahu alkoholu a shrnul, že o tom, jestli obviněný odmítl odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu na zjištění obsahu alkoholu, nejsou v pokladech rozpory, a že je tato skutečnost prokázána údaji, které uvedli jak policisté, tak jednak službu konající lékař, a tudíž odvolací orgán shrnul, že ohledně tohoto skutku jsou poklady jednoznačné a není důvod pochybovat o tom, že se obviněný skutečně odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem zjištění obsahu alkoholu a nemůže na tom změnit ani tvrzení obviněného, že se odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu chtěl podrobit, kdy sám namísto krve nabídl moč.

Žalobce uvádí a trvá na tom, že se neodmítl podrobit lékařskému vyšetření. Žalobce byl, jak již uvedl výše, zastaven policejní hlídkou za účelem silniční kontroly, byl vyzván k dechové zkoušce, které dobrovolně a bez výhrad vyhověl, avšak při dechové zkoušce policejní hlídkou byl přístroj technicky nepřizpůsobivý a sám policista řekl, že je to krám, a že dechovou zkoušku budou provádět do doby, dokud nebude dech žalobce zanalizovaný. Z důvodu, že až po několikátém pokusu přístroj naměřil 0,62 promile alkoholu a žalobci se toto nezdálo z důvodu špatného technického stavu přístroje, požádal policejní hlídku o opakované, ale bohužel o neúspěšné provedení zkoušky, proto se s policejní hlídkou dohodl na lékařském vyšetření, přičemž jak policejní hlídce, tak v nemocnici sdělil, že má špatné žíly a z důvodu snahy a zájmu prokázat, že nebyl pod vlivem alkoholu, navrhl lékařské vyšetření, a to možností odběru moči.

Žalovaný nezohlednil písemné vyjádření žalobce k údajnému přestupku. Žalobce ve svém vyjádření sek řízení o údajném přestupku vyličil zjištění a výhrady spisového materiálu. Žalobci není zcela jasné, proč mu byl zadržen řidičský průkaz, když lékařské potvrzení jasně vypovídá, že nejevil známky požití alkoholu, sdělil MěÚ Hodonín špatné pochopení týkající se zastoupení panem B., kdy plná moc mu byla žalobcem udělena pouze k nahlédnutí do spisového materiálu a k omluvě žalobce z jednání, přičemž mu měl být sdělen nový termín jednání, což oprávněná úřední osoba neučinila, uvedl výhrady vůči nepodloženému sdělení ředitelky nemocnice, která u vyšetření žalobce nebyla a požádal o provedení výslechu svědků, a to zdravotní sestry, lékařky, která žalobce vyšetřovala, policejní hlídky a opakovaně požádal o výslech kompletní posádky vozidla. Také z důvodu, že zástupci žalobce nebyl sdělen nový termín jednání, požádal o svolání řádného ústního jednání v dostatečném termínu, aby se tohoto jednání mohl žalobce osobně účastnit.

Žalovaný v rozhodnutí, k námitce žalobce, že správní orgán I. stupně neprovedl důkaz výsledkem všech jím navržených svědků a uvedl, že dle právní úpravy je ponecháno na úvaze správního orgánu, které důkazy a v jakém rozsahu provede, aby byl náležitě zjištěn skutkový stav, který je relevantní pro rozhodnutí tak, jak to požaduje právní úprava, žalobce uvedl, že má za to, že se žalovaný měl zabývat všemi navrženými důkazy, přičemž tyto důkazy jasně hovoří ve prospěch žalobce, nicméně, jak již žalobce zmiňoval výše, žalovaný se podrobněji navrhovanými důkazy v této věci nezabýval.

Žalobce má za to, že celá věc má účelový cíl, a to poškodit žalobce. Žalovaný se řádně nezabýval veškerými skutečnostmi a důkazy, nehleděl na důkazy a informace poskytnuté žalobcem, tyto důkazy ani vyjádření žalobce nebral v potaz.

Žalobce se nikterak neprovinil, s policejní hlídkou komunikoval, dobrovolně podstoupil dechovou zkoušku, přičemž přístroj byl značně techniky nepřizpůsobilý, jak uvedl sám policista, byl to starý krám, souhlasil s lékařským vyšetřením, které prokázalo, že žalobce nebyl ovlivněn alkoholem, nabídl možnost biologického vyšetření.

Navrhoval proto, aby rozhodnutí žalovaného ze 17. 4. 2014 bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

Žalovaný uváděl, že námitky žalobce uvedené v žalobě jsou v podstatě identické jako ty, které uváděl v odvolání proti rozhodnutí MěÚ Hodonín. Z toho důvodu žalovaný i nadále trvá na svém stanovisku, které již jednou vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalobní námitku žalobce, že by se odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění alkoholu v krvi, a to z důvodu, že má špatné žíly a namísto toho nabízel jiný biologický materiál - moč, na což nebylo reflektováno, a to i přesto, že z protokolu vyplývá, že nejevil známky, že by byl pod vlivem alkoholu, považuje žalovaný za nedůvodnou. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, příslušníka Vojenské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Podle ust. § 16 odst. 1 zákona č. 379/2005 Sb. platí, že osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáním.

Dle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu.

Dle ust. § 16 odst. 4 zákona č. 379/2005 Sb., vyzvat osobu podle odst. 1 až 3 ke splnění povinnosti podrobit se vyšetření podle odst. 2 a 3 je oprávněn příslušník Policie České republiky, příslušník Vojenské policie, příslušník Vězeňské služby ČR, zaměstnavatel, její ošetřující lékař, strážník obecní policie nebo osoby pověřené kontrolou osob, které vykonávají

činnost, při níž by mohly ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek.

Skutečnost, že se žalobce na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, správní orgán I. stupně prokázal provedeným dokazováním v rámci ústního projednání přestupku. Tato skutečnost vyplývá ze spisového materiálu Policie ČR, z výpovědí zasahujících policistů, protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 13. 8. 2013, jakož i lékařské zprávy ze dne 13. 8. 2013. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že se žalobce po výzvě jak policistů, tak službu konající lékařky, odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, kterým měla být dle vyhodnocení lékaře právě krev. Toto odmítnutí, jak vyplývá z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 13. 8. 2013, žalobce zdůvodňoval tím, že má špatné žíly, kdy dále uvedl, že namísto krve je ochoten poskytnout jiný biologický materiál, a to moč. Na základě toho má žalobce za to, že z jeho strany k odmítnutí se podrobit odbornému lékařskému vyšetření, tak nedošlo.

Je třeba konstatovat, že samotné výzvě, aby se žalobce podrobil odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění obsahu alkoholu, předcházelo orientační vyšetření dechovým analyzátozem Dräger s pozitivním výsledkem (v čase 00:08 hod. dne 13. 8. 2013 vykázal tento analyzátor u žalobce hladinu alkoholu ve výši 0,62 promile). Druhá dechová zkouška, která by tento výsledek verifikovala, nebyla provedena, a z toho důvodu byl žalobce vyzván zasahujícími policisty k odbornému lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, kterému se měl podrobit v nemocnici v Hodoníně, a to za přítomnosti službu konajícího lékaře.

Stíhaný skutek spočívá v odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění obsahu alkoholu. Je třeba podotknout, že toto odborné lékařské vyšetření probíhá za přítomnosti odborného lékařského personálu, kdy službu konající lékař zhodnotí, jaké úkony a jaký biologický materiál budou po vyšetřované osobě požadovány, a to s ohledem na její zdravotní stav.

Ohledně toho, jak žalobce na výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu reagoval, již bylo zmíněno výše. Je tak možno shrnout, že o tom, jestli žalobce odmítl odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu na zjištění obsahu alkoholu, nejsou v podkladech rozpory. Tato skutečnost je prokázána údaji, které uvedli jednak policisté a jednak službu konající lékař. Žalovaný tudíž shrnuje, že ohledně tohoto skutku jsou podklady jednoznačné a není důvodu pochybovat o tom, že se žalobce skutečně odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem zjištění obsahu alkoholu. Všechny podklady ukazují na to, že k tomu došlo.

Na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit ani tvrzení žalobce, že se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu chtěl podrobit, kdy sám namísto krve nabídl moč. Žalovaný podotýká, že řidič není oprávněn v průběhu odborného lékařského vyšetření vázat splnění své zákonné povinnosti na jakékoliv podmínky. Průběh a způsob provedení tohoto vyšetření je plně v rukou odborného lékařského personálu, který určí, jaké úkony v rámci tohoto vyšetření budou prováděny, a jaký biologický materiál bude

odebrán. K tomu se též blíže vyjadřuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 As 33/2007-150, dle kterého nelze přitom za odmítnutí považovat pouze výslovný projev vůle, ale např. i podmiňování podstoupení lékařského vyšetření různými podmínkami. Účelem skutkové podstaty předmětného přestupku totiž není trest řízení motorového vozidla po požití alkoholu, ale zajistit potřebnou spolupráci podezřelého se správními orgány, resp. trestat odmítnutí takové spolupráce, která je nutná pro řádné vyšetření jiného přestupku.

Neobstojí dle žalovaného ani námitka žalobce, že napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející jsou nezákonné, neboť nedošlo k žádnému ústnímu projednání přestupku, a že se správní orgán I. stupně nevypořádal v napadeném rozhodnutí s jeho vyjádřením k přestupku ze dne 10. 11. 2013. Žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobce byl k ústnímu projednání přestupku nařízenému na 23. 10. 2013 řádně a s dostatečným předstihem předvolán, když toto předvolání mu bylo doručeno v souladu s ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., dne 14. 10. 2013. V tomto předvolání byl žalobce též vyrozuměn o tom, že v rámci ústního jednání budou provedeny výsledky svědků, bude provedeno dokazování a byl poučen o svých procesních právech a povinnostech, včetně toho, že mu u tohoto jednání bude v souladu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. O provedeném ústním jednání byl správním orgánem I. stupně pořízen protokol, který je součástí správního spisu. Skutečnost, že se žalobce k tomuto nařízenému ústnímu jednání bez omluvy nedostavil, nelze považovat za vadu řízení mající vliv na jeho zákonnost. Ostatně účast žalobce na ústním jednání je jeho právo, nikoliv povinnost, přičemž žalobce byl v předvolání k tomuto ústnímu jednání řádně poučen o tom, že toto jednání může proběhnout v jeho nepřítomnosti. Námitka žalobce, že správní orgán I. stupně nezohlednil obsah jeho námitek, které uvedl ve svém vyjádření k přestupku ze dne 10. 11. 2013, je též nedůvodná. Předně je třeba podotknout, že správní orgán I. stupně písemností ze dne 23. 10. 2013, nadepsanou „Vyrozumění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“, která byla žalobci doručena dne 4. 11. 2013, mu dal možnost před vydáním rozhodnutí seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, a to konkrétně dne 12. 11. 2013 v době od 08.00 hod. do 09.00 hod. v sídle správního orgánu I. stupně. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, ačkoliv o této možnosti byl řádně vyrozuměn, vydal správní orgán I. stupně dne 12. 11. 2013 rozhodnutí o přestupku. Skutečnost, že písemné vyjádření žalobce bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno až po vydání rozhodnutí a správní orgán I. stupně se tak k němu nemohl v napadeném rozhodnutí vyjádřit, nelze považovat za vadu řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Námitky žalobce uvedené v jeho vyjádření ze dne 10. 11. 2013, které též zahrnul do odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byly žalovaným zohledněny v napadeném rozhodnutí.

K námitce žalobce, že správní orgán I. stupně neprovedl důkaz výsledkem všech jím navržených svědků, žalovaný uvedl, že dle právní úpravy je ponecháno na úvaze správního orgánu, které důkazy a v jakém rozsahu provede, aby byl náležitě zjištěn skutkový stav, který je relevantní pro rozhodnutí tak, jak to požaduje právní úprava. Uvedené znamená, že správní orgán není při dokazování vázán pouze návrhy účastníků, ale může provést i jiné než navrhované důkazy, naopak však není automaticky povinen provést všechny důkazy, které připadají v úvahu nebo jsou účastníky navrhovány. Pravidlo, dle něhož není správní orgán vázán návrhy účastníků, je v současné právní úpravě upraveno v ust. § 52 správního řádu.

Žalovaný též připomíná, že hodnocení podkladů je ve správním řízení ovládáno zásadou volného uvážení - podle § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Je to správní orgán, kdo si činí úsudek o podkladech, kdo jednotlivým podkladům přiznává určitou míru věrohodnosti a pravdivosti. Obviněnému pochopitelně nelze upřít právo vlastního hodnocení podkladů, a to třeba kardinálně odlišného od hodnocení správního orgánu, ale současně obviněný nemůže předpokládat, že myšlenkový proces správního orgánu (jímž hodnocení podkladů je) bude kopírovat jeho představy.

Žalovaný má za to, že postupoval správně, když se s rozhodnutím MěÚ Hodonín ze dne 12. 11. 2013 ztotožnil a dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu ho potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

Žalobu má za nedůvodnou, navrhoval proto, aby ji soud zamítl.

III. Jednání Krajského soudu

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání, u něhož zástupce žalobce založil do spisu kopii Protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem a uvedl, že o provedení krevní zkoušky nerozhodovala lékařka, jejíž jméno je na Protokolu uvedeno, ale policista, který dříve, než přišla lékařka, měl již vyplněnou část A formuláře, kterou vyplňuje žadatel. Pokud jde o lékařku, která prováděla vyšetření, ta dospěla k závěru po provedeném vyšetření, že žalobce alkohol nepožil, což vyplývá z jí vyplněného formuláře o vyšetření. Pokud jde o žalobě, ten lékařce při vyšetření sdělil, že má problémy s žilami, což je uvedeno i v Protokolu o lékařském vyšetření. Měl tedy objektivní důvod vyšetření odběrem krve odmítnout pro žilní problémy. Jaké konkrétní žilní problémy žalobce měl či má, zástupce nevěděl.

U tohoto soudního jednání zástupce žalovaného uvedl, že se odvolává na obsah písemného vyjádření i vydaného rozhodnutí. Pokud jde o předložený Protokol o lékařském vyšetření, pokládal za absurdní, že by policista nařizoval lékaře, jaký druh vyšetření má provést. Pokud jde o lékařské vyšetření prst – nos, či chůze po čáře, poukázal na to, že jde pouze o subjektivní vyšetření, přičemž každý člověk má jinou toleranci na alkohol. Jsou např. jedinci, kteří i po požití alkoholu by takovýto úkon svedli bez problémů. Pokud by to, co uvádí zástupce žalobce, mělo být důkazem o tom, zda člověk požil alkohol či nikoliv, mohl by potom policista při zastavení řidiče při jízdě provést pouze zkoušku prst – nos, či chůzi po čáře a nemusely by se např. provádět dechové zkoušky.

K udělení plné moci D. B. ze dne 8. 9. 2013 pak zástupce žalobce uvedl, že žalobce není právní odborník, v té době neměl ještě zastoupení advokátem. Při formulování plné moci vycházel zřejmě z nějakého formuláře, který našel na internetu. Proto se v plné moci vyskytla věta, že plná moc má generální charakter ve všech záležitostech, které se týkají řízení před správním orgánem. Z prvního odstavce uvedené plné moci však jednoznačně vyplývá, že

žalobce míní pana B. zmocnit pouze k omluvě z nařízeného jednání a k vyzvednutí kopie spisové dokumentace. Rozhodně ho nemíní zmocnit k podání vyjádření, resp. k tomu, aby mu bylo doručováno rozhodnutí, neboť v té době nebyl ještě kompletní správní spis, nebyl v něm tehdy ještě založen Protokol o lékařském vyšetření, ani lékařská zpráva. Ze správního řádu vyplývá, že plnou moc je nutno posuzovat dle jejího obsahu, když dle názoru zástupce žalobce z plné moci jednoznačně vyplývá, a to právě z obsahu plné moci, že pan B. byl zmocněn pouze k úkonům, které zástupce uvedl. Dále sdělil, že žalobce udělil ve správním řízení plnou moc i Ivě Konopáskové a z obsahu této plné moci také vyplývá, že jmenovaná má pro žalobce převzít kopii správního spisu, nicméně i v této plné moci je uvedena věta, že plná moc má generální charakter ve všech záležitostech, které se týkají řízení před správním orgánem. Žalobce však míní i v tomto případě uvedenou zmocnit pouze k převzetí kopie spisu.

Zástupce žalovaného uvedl, že k udělení plné moci ve správním řízení není třeba právního vzdělání, je pouze nutné, aby ten, kdo plnou moc uděluje, byl způsobilý k právním úkonům. Správní orgán je povinen vycházet z textu, tedy z toho, co je v plné moci uvedeno, tedy k jakým úkonům je plná moc udělována. Nemůže hádat, či se domnívat, co měl ten, kdo plnou moc uděloval ve správním řízení, na mysli. Za obsah plné moci odpovídá zmocnitel.

IV. Obsah správního spisu

Z Oznámení přestupku z 13. 8. 2013, které žalobce odmítl podepsat, je rukou policisty uvedeno: ... *po předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení vozidla byl řidič Ř. vyzván k provedení dechové zkoušky, zda není ovlivněn alkoholem, přístrojem Dräger, která byla v 00:08 hod. s pozitivním výsledkem 0,62 promile alkoholu. Opakování dechové zkoušky řidič Řehák úmyslně mařil, z tohoto důvodu byl řidič vyzván k lékařskému vyšetření s následným odběrem krve. Lékařskému vyšetření po pozitivní zkoušce na alkohol se řidič dobrovolně podrobil v Nemocnici TGM Hodonín, kdy následně odmítl odběr krve.*

2. 10. 2013 byl doručen na žádost MěÚ Hodonín od Policie ČR, Obvodní oddělení policie Hodonín, a to Protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem týkající se J. Ř., narozeného

V oddíle A - Vyplní žadatel, je uvedeno jméno a příjmení žalobce, datum jeho narození, rodné číslo, bydliště, dále vyplněno, že lékařské vyšetření je činěno na žádost policie, uvedeno, že zjištěno 0,62 promile alkoholu a pod tím podpis policisty.

V oddíle označeném B – Vyplní lékař provádějící vyšetření, je uvedeno, že s vyšetřením bylo započato 13. 8. 2013 v 00:35 hod. a vyplněno lékařem dále - při chůzi není nejistý, není nejistý při chůzi po čáře, není nepřesný při pokusu prst – nos, Romberg III není pozitivní, zkouška předklon – záklon zvládne, dech vyšetřovaného páchnoucí po alkoholu není. Dále vyplněno, že vyšetřovaný nejeví známky požití alkoholu, dále, že odmítá odběr krve z důvodů, že má špatné žíly, pod tím razítko a podpis zdravotní sestry a razítko a podpis lékařky MUDr. E. K. a razítko nemocnice.

Ve spise se pak nachází odpověď na dotazy ze strany Nemocnice TGM Hodonín, v níž uvedeno, že J. Ř. byl opakovaně poučen o své zákonné povinnosti (odběr krve) jak Policií ČR, tak i službu konající lékařkou MUDr. E. K. Svědkem této skutečnosti, kdy J. Ř. odmítl odběr krve i přes poučení, byla sestra I. P. Uvedeno dále v odpovědi, že skutečným důvodem neprovedení odběru krve bylo pouze odmítnutí ze strany J. Ř. Důvodem neprovedení odběru krve nebyl argument jmenovaného, že má špatné žíly. I přes tuto skutečnost mohl být odběr krve proveden, pokud by však tento odběr neodmítal. J. Ř. opakovaně odmítal. Dále byla přiložena lékařská zpráva ze dne 13. 8. 2013, podepsaná lékařkou MUDr. E. K., v níž uvedeno „Přichází s PČR k odběru krve, toto odmítá, pouze klinické vyšetření.“

Dne 19. 8. 2013 zahájil správní orgán I. stupně řízení o přestupku, které doručil J. Ř. 29. 8. 2013.

Dne 8. 9. udělil J. Ř. plnou moc D. B., v jejímž textu je uvedeno:

Zmocnitel uděluje tímto zmocněnci plnou moc k tomu, aby omluvil zmocnitele z neúčasti při ústním jednání svolané na den 9. 9. 2013 pod č. j. MUHO 17915/12/3/ODaP/OP/Št, neboť zmocnitel musel dnešního dne na neodkladnou služební cestu. Zmocnitel žádá nový termín ústního projednání přestupku. Současně je zmocněnec zmocněn k vyzvednutí kopií veškeré (kompletní) spisové dokumentace, která je vedena pod sp. zn. MUHO 131263/2013/ODaP/OP/Št a pod sp. zn.: MUHO 17907/2013/ODaP/DSA/Ky, tedy včetně obsahu spisu a každého jednotlivého listu. Tato plná moc má generální charakter ve všech záležitostech, které se týkají řízení před správním orgánem Městského úřadu v Hodoníně. Tuto plnou moc uděluje zmocnitel v rozsahu práv a povinností podle občanského soudního řádu a správního řádu. Zmocněnec je oprávněn udělit ve smyslu § 33 písm. a) občanského zákoníku plnou moc třetím osobám. Téhož dne zmocnění přijal D. B.

Dne 9. 9. 2013 založil D. B. plnou moc do správního spisu, přišel s požadavkem na pořízení kopie uvedeného spisu a omluvou obviněného z ústního jednání z důvodu pracovní cesty obviněného. Zmocněnec převzal kopii spisu č. 1 – 12.

Další jednání správní orgán pak nařídil na 24. 9. 2013 v 9:00 hod., přičemž předvolání k jednání bylo zasláno samotnému obviněnému z přestupku J. Ř., ale i jeho zmocněnci, a to na adresu, která byla uvedena v plné moci. Doručeno bylo fikcí, jak vyplývá z obálky založené ve spise.

Žalobce byl pak opětovně předvolán správním orgánem I. stupně na pokračování v ústním jednání o přestupku na den 23. 10. 2013 v 12:00 hod. Předvolání bylo zasíláno panu J. Ř., doručeno fikcí a bylo zasíláno i zmocněnci D. B., rovněž doručeno fikcí. Na den 23. 10. 2013 byl pak předvolán svědek prap. T. N., který se k jednání dostavil a po poučení dle § 55 správního řádu k věci u jednání toho dne uvedl, že 13. 8. 2013 měl noční službu společně s kolegou nstržm. B. Dle denní instruktáže, kolem půlnoci prováděli dozor nad silničním provozem ve městě Hodonín. Vzpomíná si, že těsně po půlnoci kolega na ulici Žižkova zastavil vozidlo tovární značky a začal provádět kontrolu. Svědek prováděl jistění. V rámci prováděné kontroly byl vyzván řidič uvedeného vozidla k provedení dechové zkoušky. Provedení zkoušky neustále protahoval a mařil její provedení. Uváděl, že nemůže nafoukat, ale nakonec první zkoušku provedl, tato byla pozitivní, ale druhou již neprovedl,

a proto byl vyzván kolegou k provedení lékařského vyšetření v nemocnici, s čímž po delší době souhlasil. Při dechové zkoušce řidič uváděl, že si nemůže dovolit přijít o řidičský průkaz, že byli někde ve sklepě a vypil nějaké víno. Jel tedy s policisty na interní ambulanci. Posádka vozidla, kterou kromě řidiče tvořili ještě dva muži a jedna žena, zůstali na místě kontroly. Lékařka provádějící vyšetření rovněž před policisty vyzvala řidiče k provedení odběru krve a tento to rovněž několikrát odmítl. Uvedl, že krev nedá. Po tomto odmítnutí odběru krve bylo vyšetření ukončeno a policisté společně s řidičem Ř. odešli z ambulance, následně tento odmítl podepsat protokol o oznámení přestupku, řidičský průkaz mu kolega zadržel, a poté se s ním v nemocnici rozešli.

Dne 26. 10. 2013 udělil J. Ř. plnou moc Ivě Konopáskové a v textu plné moci uvedl:

Zmocnitel uděluje tímto zmocněnci plnou moc k seznámení se s dokumentem čsl. jedn.: MUHOCJI021862013 na Městském úřadě v Hodonín. Zmocněná osoba je oprávněna seznámit se s obsahem a převzít kopie dokumentů i celého spisu, který se k dokumentu vztahuje, tedy včetně obsahu spisu a každého jednotlivého listu. Plnou moc uděluje Jiří Řehák v rozsahu práv a povinností podle občanského soudního řádu a správního řádu. Zmocněnec je oprávněn udělit ve smyslu § 33 písm. a) občanského zákoníku plnou moc třetím osobám. Téhož dne Iva Konopásková zmocnění přijala.

Plnou moc předložila správnímu orgánu I. K. 6. 11. 2013, kdy přišla s požadavkem na pořízení kopií částí uvedeného spisu, kterou nepřevzal předchozí zmocněnec. Převzala kopii listu č. 1. 13-40. Současně převzala výzvu správního orgánu pro obviněného a pro sebe k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí na den 12. 11. 2013 v době od 08.00 hod. do 09.00 hod.

Dne 12. 11. 2013 vydal MěÚ Hodonín pod č. j. 131263/2013/ODaP/OP/Št rozhodnutí, kdy uznal J. Ř. vinným tím, že dne 13. 8. 2013, kolem 00.05 hod. v obci Hodonín, na ulici Žižkova, U Vily Kateřina, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou PČR jako řidič motorového vozidla tovární zn., kdy po předložení všech dokladů potřebných pro řízení vozidla byl vyzván policistou k provedení orientační dechové zkoušky na přítomnost alkoholu přístrojem Dräger, kdy měřením, prováděným dle platné metodiky, byla v čase 00.08 hod. naměřena hodnota 0,62 g/kg alkoholu a druhá zkouška nebyla provedena z důvodu, že řidič její provedení mařil, a proto byl policistou vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve, kdy v Nemocnici TGM v Hodoníně se lékařskému vyšetření podrobil, ale odběr krve bezdůvodně odmítl. Přiznal požití neurčitého množství vína v rozmezí jedné až dvou hodin před jízdou, odmítnul podepsat výtisk z tiskárny přístroje Dräger i Oznámení přestupku, řidičský průkaz mu byl PČR na místě zadržen, další jízda zakázána. Uvedeným jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu a ust. § 16 odst. 2, 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

Uvedené rozhodnutí bylo zasláno samotnému žalobci (když toto převzala I. K. 25. 11. 2013) a bylo zasíláno i D. B., stále na stejnou adresu, kdy bylo doručeno fikcí.

13. 11. 2013 bylo zasíláno správnímu orgánu I. stupně ze strany J. Ř. vyjádření k řízení o údajném přestupku, kde měl výhrady k provedenému důkazu, a to sdělení ředitelky nemocnice, žádal provedení výslechu svědků, a to zdravotní sestry, lékařky a policistů, poukazoval na to, že plnou moc udělenou panu B. správní úřad pochopil špatně, byla udělena pouze k nahlédnutí do spisu a k omluvení osoby žalobce z jednání a rovněž mu měl být sdělen nový termín.

Proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí podal žalobce J. Ř. odvolání.

V. Posouzení věci krajským soudem

Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 379/2005 Sb.) ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

Podle § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit se osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnost podle odst. 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že přestupkového jednání, které je žalobci kladeno za vinu, se tento dopustil.

Soud má za to, že byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že poté, kdy byl žalobce dne 13. 8. 2013, kolem 00.05 hod. tedy těsně po půlnoci zastaven hlídkou policie, na výzvu o předložení potřebných dokladů, se sice podrobil orientační dechové zkoušce přístrojem Dräger, přičemž bylo bez pochyb zjištěno, že první pokus byl úspěšný, kdy byla naměřena hodnota 0,62 g/kg alkoholu, druhá dechová zkouška však již provedena nebyla, a to nikoliv z důvodu vadného přístroje, nebo zcela ne funkčního přístroje, jak uvádí žalobce, ale z důvodu, že provedení druhé zkoušky mařil samotný žalobce, proto byl vyzván policistou k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve. Žalobce souhlasil, jak vyplývá z Protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, že části vyšetření se podrobil, nepodrobil se však druhé části vyšetření, a to odběru krve, přesto že byl k tomu vyzván jak policisty tak službu konající lékařkou, jak vyplývá ze zprávy Nemocnice v Hodoníně a také zprávy službu konající lékařky, ale jak také vyplývá z výpovědi svědků B. a N., tedy policistů, kteří s žalobcem prováděli dechovou zkoušku a byli přítomni i jeho vyšetření v nemocnici.

Žalobce samotný ani nepopírá, že se podrobil pouze jedné části lékařského vyšetření, která je zaznamenána v Protokolu, druhé části vyšetření, a to odběru krve se nepodrobil, a to proto, že má „špatné žíly“.

O tom jaké bude konkrétně provedeno odborné lékařské vyšetření, a zda bude proveden odběr krve či jiného biologického materiálu, musí samozřejmě rozhodovat nikoliv policisté, ale přítomný lékař u lékařského vyšetření, neboť je to pouze on, který má odborné medicínské znalosti a může s ohledem na zdravotní stav toho, u něhož lékařské vyšetření probíhá, rozhodnout, zda může být proveden odběr krve či nikoliv.

Žalobce ani nekonkretizoval, jaké má problémy s žilami, a ani dodatečně do spisu v tomto směru žádnou zprávu od odborného lékaře nezaložil, a to v podstatě ani v průběhu soudního řízení, takže zpráva o tom, že má „problémové“ žíly, je dle názoru soudu informace ze strany žalobce pouze účelová, naprosto ničím nepodložená, byla sdělena dle názoru soudu pouze proto, aby se žalobce vyhnul odběru krve, aby nebylo možno zjistit přesné množství alkoholu v krvi.

Tato žalobní námitka žalobce tedy důvodná není, soud má za to, správní orgán věc posoudil s ohledem na provedené důkazy, a to zejména oznámení přestupku, záznam o dechové zkoušce, úřední záznam, Oznámení o zadržení řidičského průkazu, výsledch policistů a protokolu o lékařském vyšetření a zprávy z Nemocnice TGM Masaryka Hodonín a přiložené lékařské zprávy tak, že bylo najisto postaveno, že přestupkového jednání, z něhož byl obviněn, se žalobce dopustil. Tato žalobní námitka tedy důvodná není.

Pokud jde o druhou žalobní námitku týkající se toho, že nebyly dodrženy ani procesní předpisy v tom, že nebyl správně ze strany správního orgánu vyložen obsah plné moci, soud za odůvodněnou námitku rovněž nepokládá.

Z přiložené plné moci z 8. 9. 2013, kterou udělil J. Ř. D. B. vyplývá, že se jedná o plnou moc, která opravňovala D. B. J. Ř. zastupovat v průběhu celého správního řízení před Městským úřadem v Hodoníně, tedy že plná moc má generální charakter, neboť takto to vysloveně vyplývá i z obsahu udělené plné moci. Tvzení zástupce žalobce o tom, že z obsahu plné moci toto nevyplývá, že žalobce zmocnil pana B. pouze k omluvě z účasti na jednání dne 9. 9. 2013 k vyzvednutí kopie spisové dokumentace, není pravdivá, neboť z obsahu plné moci vyplývá, že byl sice zmocněn k těmto úkonům, nicméně mohl žalobce zastupovat ve všech záležitostech, které se týkají řízení před Městským úřadem v Hodoníně, tedy před prvostupňovým správním orgánem.

Podle § 33 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zmocnění může být uděleno

- a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
- b) pro celé řízení,
- c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popř. udělena do protokolu, nebo
- d) v jiném rozsahu na základě zákona.

Jak soud již uvedl v souladu s ust. § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu žalobce, tedy zmocnitel udělil zmocněnci panu B. zmocnění pro celé řízení, jak z textu plné moci vyplývá.

Zástupce žalobce u soudního jednání uvedl, že v průběhu správního řízení žalobce udělil plnou moc i I. K., když z obsahu plné moci také vyplývá, že jmenovaná má pro žalobce převzít kopii správního spisu, nicméně i v této plné moci je uvedena věta, že plná moc má generální charakter ve všech záležitostech, které se týkají řízení před správním orgánem, přesto že z obsahu plné moci je patrné, že žalobce míní jmenovanou zmocnit pouze k převzetí kopie spisu.

Je pravdou, že ve správním spise je založena plná moc, kterou udělil pan J. Ř. paní I. K. dne 26. 10. 2013, kdy jmenovaná tento den zmocnění přijala a text uvedené plné moci je takový, že zmocnitel uděluje tímto zmocněnci plnou moc k seznámení se s dokumentem čísl. jedn.: MUHOCJ1021862013 na Městském úřadě v Hodoníně. Zmocněná osoba je oprávněna seznámit se s obsahem a převzít kopie dokumentů i celého spisu, který se k dokumentu vztahuje, tedy včetně obsahu spisu a každého jednotlivého listu. Tuto plnou moc uděluje zmocnitel v rozsahu práv a povinností podle občanského soudního řádu a správního řádu. Zmocněnec je oprávněn udělit ve smyslu § 33 písm. a) občanského zákoníku plnou moc třetím osobám.

Z obsahu této plné moci však vyplývá, že tvrzení zástupce žalobce není správné, neboť obsah této plné moci je jiný než obsah plné moci, kterou žalobce udělil panu B. Z obsahu plné moci, kterou udělil I. K., vyplývá pouze, aby se seznámila se spisem správního orgánu a převzala kopii celého tohoto spisu, nikoliv aby žalobce zastupovala ve správním řízení. V tomto případě žalobce udělil I. K. plnou moc pouze dle ust. § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení.

Z uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně v řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, když k nařízenému jednání předvolával pana D. B., a správně mu také doručoval rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť jmenovaný měl udělenou plnou moc k zastupování ve všech úkonech v průběhu správního řízení před Městským úřadem v Hodoníně.

Ani tato žalobní námitka tedy důvodná není.

Je věcí správního uvážení, jaké důkazy správní orgán provede, či které pokládá za nadbytečné pro zjištění skutkového stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Skutkový stav byl dle názoru soudu zjištěn nade vší pochybnost.

Soud uzavírá, že ani jedna z žalobních námitek žalobce důvodná není, a proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovaného, tomu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně